

Sentencja

- 1) Wykładni art. 49–54 WE nie można dokonywać w ten sposób, że uregulowanie państwa członkowskiego dotyczące prowadzenia działalności jako przedsiębiorstwo pracy tymczasowej obowiązujące w dniu przystąpienia tego państwa do Unii Europejskiej pozostaje ważne do czasu przyjęcia przez Radę Unii Europejskiej programu lub dyrektyw wykonujących te postanowienia w celu ustalenia warunków liberalizacji dla tego rodzaju usług.
- 2) Ani motyw 19 dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, ani jej art. 1 ust. 4 nie mogą być interpretowane w ten sposób, że państwo członkowskie może zastrzec prowadzenie działalności jako przedsiębiorstwo pracy tymczasowej jedynie dla przedsiębiorstw posiadających siedzibę na terytorium krajowym lub traktować je — w zakresie wydawania zezwolenia na wykonywanie działalności — w sposób bardziej korzystny niż przedsiębiorstwa posiadające siedzibę w innym państwie członkowskim.
- 3) Wykładni art. 49–54 WE należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie istnieniu uregulowania państwa członkowskiego takiego jak w sprawie przed sądem krajowym, które zastrzega prowadzenie działalności jako przedsiębiorstwo pracy tymczasowej dla przedsiębiorstw posiadających siedzibę na terytorium krajowym.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 17 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Anotato Dikastirio Kyprou — Republika Cypru) — Giorgios Michalias przeciwko Christinie A. Ioannou-Michalii

(Sprawa C-312/09) (¹)

(Artykuł 104 ust. 3 akapit drugi regulaminu postępowania — Rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 — Artykuły 2, 42 i 46 — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja w sprawach małżeńskich — Przystąpienie państwa do Unii Europejskiej — Postępowanie rozwodowe wszczęte przed przystąpieniem — Czasowy zakres stosowania rozporządzenia (WE) nr 1347/2000)

(2010/C 288/23)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Anotato Dikastirio Kyprou

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Giorgios Michalias

Strona pozwana: Christina A. Ioannou-Michalia

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Anotato Dikastirio Kyprou — Właściwość sądów państwa członkowskiego (Cypr) do dokonywania wykładni i stosowania art. 2 ust. 1, art. 42 i 46 rozporządzenia Rady (WE) nr 1347/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej za dzieci obojga małżonków (Dz.U. L 160, s. 19) — Postępowanie rozwodowe wszczęte przez małżonka przed sądem cypryjskim po wejściu w życie rozporządzenia, ale przed dniem, w którym Cypr stał się państwem członkowskim — Postępowanie rozwodowe wszczęte przez małżonkę po dniu 1 maja 2004 r. przed sądem innego państwa członkowskiego (Zjednoczone Królestwo), które przez cały okres mający znaczenie dla sprawy było państwem członkowskim — Oboje małżonkowie posiadający obywatelstwo cypryjskie, których miejscem stałego pobytu jest Zjednoczone Królestwo

Sentencja

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1347/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie jurysdykcji, uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich i w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej za dzieci obojga małżonków nie znajduje zastosowania do pozwu rozwodowego wniesionego do sądu danego państwa przed dniem, w którym państwo to stało się państwem członkowskim Unii Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 244 z 10.10.2009.

Postanowienie Trybunału z dnia 12 maja 2010 r. — Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (CPEM) przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-350/09 P) (¹)

(Odwołanie — Europejski Fundusz Społeczny — Pomoc finansowa — Cofnięcie)

(2010/C 288/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Centre de promotion de l'emploi par la micro-entreprise (CPEM) (przedstawiciel: C. Bonnefoi, adwokat)